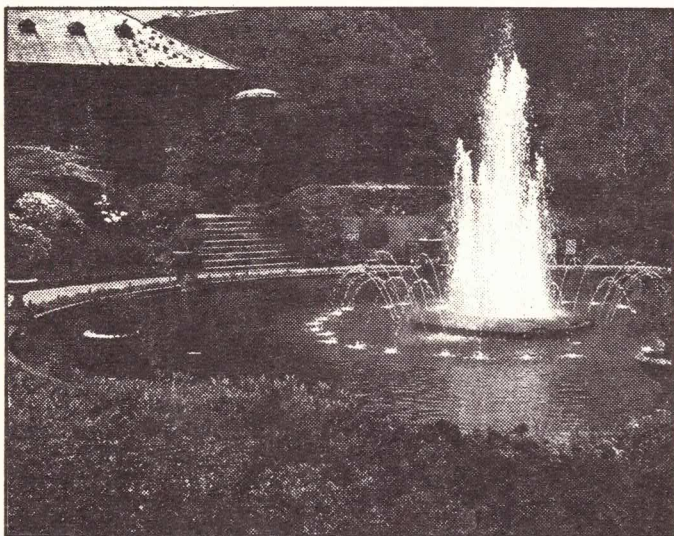

Park a város közepén

társaságunk legalább háromszor kicserélődött. Ezt a tempót még csak meg sem tudtuk közelíteni.

Automaták, tisztaság

Az utcán siető emberek útközbeni igényeinek kielégítéséről a japánok különböző automatákkal gondoskodnak. Mindenfelét meg lehet venni az utcákon szinte 100-150 méterre elhelyezkedő masinákból. Kezdve a dobozos üdítők hatalmas választékával (sokszor 2-3 üdítőt árusító automatát is találtunk egymás mellett, és nem volt ismétlődés), a hideg (ice) és meleg kávék, teák árusításán keresztül filmeket, egyszerű használatos fényképezőgépeket, jégkrémet, cigarettát, játékbabát és még ki tudja hányféle terméket lehetett megvásárolni belőlük. És jellemző módon minden automata működött, soha egyetlen jemet sem nyelték el, sőt a visszajárót is mindig megkaptam. Ez egyébként minden egyéb automatára jellemző volt (számunkra még nem természetes), hogy a fel nem használt pénzt, ill. a felváltott pénz maradvékát is mindig megkaptam (metrójegy-automata, telefon).

Mindenütt feltűnő tisztaság van, rendszeresen takarítanak épületeken belül és épületek előtt kinn az utcán. Kora reggel végigmenve az utakon azt láttuk, hogy minden hivatal előtt, a járdákon takarítanak, a legnagyobb természetességgel mossák fel a

járdákat is. A szemetet gyorsan elszállítják, és mindenütt szelektált szemetgyűjtés folyik.

Az üzletekben, szupermarketekben ugyanolyan fontos a tisztaság és a higiénia, mint a választék és a gyors kiszolgálás. Bármit vettem akár egy hétköznapi, eldugott kis boltocskában,

mindent becsomagoltak. Pl. kenyeret, zsemlet mindenütt csak előre csomagolva láttam. A fizetésnél az olyan dolgokat, amelyek esetleg később felolvadhatnak, folyhatnak, még külön zacskóba is beletették (jégkrém, kefir). A literesnek kisebb üdítők, folyadékok mellé kérdezés nélkül szívószálat csomagoltak. A fagyaltokban a tölcseréknek az a része, amit az eladó és a vevő is megfog, papírröllniban volt. Ha egy tölcserőrt mozdított meg az eladó (átrakott egyik polcra a másikra), mindig műanyag kesztyűben tette. Tehát maximálisan bízhattam abban, hogy amit megeszem, azt csak én fogdoshattam össze.

A legkülönbözőbb helyeken, ahol a kiszolgálószemélyzet kapcsolatba kerül a fogysztókkal, felhasználókkal, mindenki hóféher kesztyűt használ.

Még a szentélyeknél is

Szabadidőnkben több japán szentélyt meglátogattunk, ame-

lyeket egy-egy nagyobb, jelentősebb uralkodó tiszteletére emeltek.

Ezek bejáratánál a látogatók csak megtisztulás, mosakodás után léphettek be. Ez persze csak jelképesen történik (kézmossás és szájöblítés), de mutatja a nép évezredek hagyományait, mely alapján érthető az egyéb helyek tisztántartásának készítése.

A szentélyek körül és általában a belvárosokban hatalmas parkokat alakítottak ki, ezeknek területével nem takaróskodtak. A parkok mindegyikén nagyon üdítő látványt és végtelen nagy nyugalmat árasztottak a tisztaságukkal, a rendezettségükkel. Az élénk virágszínek, a különböző formákra vágott bokrok, tavacs-kák, szökőkutak mindenütt a törődést, az alapos gondozást sugallták.

Rengeteg élményben volt részem, életük sok területére pillanthattam be, és azt hiszem, sosem felejttem el Japánt és a japán embereket.

Zanatyné Fodor Mária

Nemzetközi vasútmodell-kiállítás

Kicsi nyomtáv — nagy siker

Október 2-án zárta kapuit a 41. Nemzetközi Vasútmodell Kiállítás. Az immár négy évtizede minden ősszel munkáikkal bemutató vasútmodellezők idei kiállítását a Közlekedési Múzeum, a MÁV Rt. segítségével a MOROP — mintegy 30 országot tömörítő nemzetközi szervezet — közreműködésével a MAVOE, a Magyar Vasútmodellezők és Vasútbarátok Országos Egyesülete rendezte meg.

A közép-európai regionális szervezethez — MAVOE kezdeményezésére alakult meg 1991-ben — tartozó országokból 56 modellt neveztek a bel- és külhoni alkotók. Ezek között voltak vontató- és vontatott járművek, vasúti épületek, munkagépek, kiszolgálóbázisok, mint például a székesfehérvári fűtőház valóságos modellje. A nemzetközi zsűri pontozással ítéli oda a díjakat. Az adható pontok számának megítélésében döntő, hogy a benevezett modellek méreteikkel, részleteik kidolgozásával — még a festés minőségét is értékelik — mennyire felelnek meg a nemzetközileg elfogadott kö-

vetelményeknek: léptékarány, formahűség, a részletek pontossága, a színhelyesség. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy az említett követelményeknek megfelelés különbözteti meg a modellt és a játékot.

Az első díjat 90 feletti pontszámmal — 100 a maximum — lehet elérni. Az idei kiállítás nemzetközi zsűrije magyar modellező, Psóra Mihály munkáját, a 100 éves szerelvény A/0-s méretben elkészített modelljét tartotta első díjra érdemesnek. Ezenkívül 8 második, 16 harmadik díjat adtak ki.

A látogatók körében — mint mindig — a valóságban működő terepasztalok aratták a leg-

nagyobb sikert. Ki tudja hány, a szüleivel a kiállításra látogató gyerekek keltette fel az érdeklődést a számára is áttekinthető léptékű, működő terepasztal látványa, a most még csak érdekes játék, a „igazi” iránt, és az élmény mennyi kis emberkében fogalmazódik később, a pályaválasztásnál döntéssé.

A 250 tagú MAVOE szervezetébe tömörült modellezők nagyobb hányada vasutas. Az érdeklődők a segítséget is nyújtó klubot a Kerepesi út 14.-ben találhatják meg a 401-403-as szobákban. Minden csütörtökön 17-19 óra között vannak az összejövetelek. Ezek rendje januártól megváltozik, mert minden hónap első csütörtökén a Közlekedési Múzeumban lesznek vetítéssel bővített összejövetelek. (Színes borítóinkon a kiállítás hangulatából adunk ízelítőt.)

K. J.